

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Vitalie Manole

în pricina civilă la cererea introductivă a Băncii Comerciale „FinComBank”
Societate pe Acțiuni cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de
Societatea cu Răspundere Limitată „Maviprim-Com”

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2016, prin care a fost
admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Maviprim-Com”,
Gubceac Dmitrii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului
Societății cu Răspundere Limitată „Maviprim-Com”, Vitalie Manole

c o n s t a ț ă

BC „FinComBank” SA a depus cerere introductivă cu privire la intentarea
procesului de insolabilitate față de SRL „Maviprim-Com”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 08 februarie 2012 a fost admisă spre
examinare cererea introductivă, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI
„Ciobanu Daniela”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2012 a fost admisă cererea
introductivă depusă de BC „FinComBank” SA și a fost intentat procesul de
insolabilitate față de SRL „Maviprim-Com”, fiind desemnat în calitate de
administrator al procesului de insolabilitate, ÎI „Ciobanu Dorin”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 octombrie 2013 a fost dispusă
continuarea procedurii de insolabilitate a SRL „Maviprim Com”, cu intrarea în
faliment și dizolvarea debitorului SRL „Maviprim Com” și a fost desemnat în calitate
de lichidator al SRL „Maviprim Com”, ÎI „Ciobanu Dorin”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2014 ÎI „Ciobanu Dorin” a
demisionat din funcția de lichidator al debitorului SRL „Maviprim Com”, a fost
desemnat în calitate de lichidator ÎI „Gubceac Dmitrii”, a fost obligată ÎI „Ciobanu
Dorin” să transmită lichidatorului desemnat ÎI „Gubceac Dmitrii” toate bunurile și
actele ce țin de SRL „Maviprim-Com” și a fost determinată remunerația
lichidatorului ÎI „Ciobanu Dorin” din contul debitorului SRL „Maviprim-Com” în
mărime de 117600 lei. A fost respinsă cererea înaintată de lichidatorul ÎI „Ciobanu
Dorin” de încasare a cheltuielilor procesului de insolabilitate.

La 29 mai 2015, lichidatorului SRL „Maviprim-Com”, Gubceac Dmitrii a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Maviprim-Com”.

În motivarea cererii a indicat că conform tabelului definitiv consolidat al creanțelor SRL „Maviprim-Com”, quantumul creanțelor creditorilor validați constituie suma de 13 366 874,68 lei.

Sușține că conform informațiilor parvenite de la Registrele publice, debitorul insolubil nu dispune de bunuri, iar înregistrarea bunurilor după debitor nu denotă existența lor în natură.

Afirmă că la moment au fost întreprinse măsuri și anunțate în căutare mijloacele de transport înregistrate după debitor, iar din acest motiv nu pot fi incluse în masa debitoare și nu s-a dispus inventarierea corporală din lipsa lor.

Relevă că una din întrebările soluționate la adunarea creditorilor din 21 octombrie 2014 a fost determinarea premiselor de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului și dispunerea atragerii la răspundere subsidiară a administratorului/asociatului debitorului SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole, obligând în acest sens lichidatorul ÎI „Gubceac Dmitrii” să întreprindă toate măsurile necesare și să întocmească toate actele procesuale în vederea atragerii la răspundere subsidiară a acestora.

Mai relevă că administratorul/asociatul debitorului SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole, care se afla în incapacitate de plată, a ignorat cerințele art. 10 din Legea insolvenței, conform căreia urma să depună imediat cererea introductivă de intentare a procesului de insolvență a întreprinderii fondate, obligație reflectată și în art. 72 alin. (7) din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată.

Consideră că administratorul/asociatul SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole se face responsabil de modul în care activa întreprinderea și gestiona activele societății, astfel încât ultimul urmează să suporte datoriile întreprinderii fondate.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole, cu încasarea din contul acestuia a sumei creanțelor validate și incluse în tabelul creanțelor: 6 071 642,63 lei în beneficiul BC „FinComBank” SA, suma de 2 122 518,74 lei în beneficiul IFS pe r-nul Rîșcani, suma de 69 897,85 lei în beneficiul „WJ Grain LTD” suma de 7 515,46 lei în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale și suma de 5 105 300 lei în beneficiul SRL „Beșleaga-Lux”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2015 cererea înaintată de lichidatorul SRL „Maviprim-Com” în proces de insolvență, Dmitrii Gubceac a fost admisă și a fost dispusă atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole, în vederea stingerii creanțelor validate în mărime de 13 376 874,68 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 a fost admisă cererea lui Vitalie Manole privind repunerea în termenul de declarare a recursului, a fost repus în termen recursul declarat de Vitalie Manole, a fost admis recursul declarat de Vitalie Manole, casată hotărârea instanței de insolvență și trimisă pricina spre rejudecare în instanța de insolvență, în alt complet de judecată.

Ulterior, lichidatorul SRL „Maviprim-Com”, Dmitrii Gubceac a înaintat cerere de concretizare a cerințelor, invocând că administratorul SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole a încălcat prevederile art. 248 alin. (1) lit. g) din Legea

insolvabilității, prin care a plătit cu preferință creanța unui creditor în dauna celorlalți creditori și asta în situația când la 01 noiembrie 2011 pe rol, în cadrul Curții de Apel Bălți, se afla spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Belautomaz” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Maviprim-Com”, iar ulterior, prin încheierea din 03 februarie 2012 Curtea de Apel Bălți a emis o încheiere de restituire a cererii introductive, motivând că în ședința de judecată din 25 ianuarie 2012 reprezentantul debitorului SRL „Maviprim-Com” a prezentat instanței dispozițiile de plată, prin care a stins datoria debitorială față de creditorul SRL „Belautomaz”.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole și încasarea din contul acestuia a sumei creanțelor validate și incluse în tabelul definitiv al creanțelor rectificat, după cum urmează: 6 071 642,63 lei în beneficiul BC „FinComBank” SA, 2122518,74 lei în beneficiul IFS pe r-nul Rîșcani, 7 515,46 lei în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale și 5 105 300 lei în beneficiul SRL „Beșleaga-Lux”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2016 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Maviprim-Com”, Dmitrii Gubceac cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Maviprim-Com” și a fost atras la răspundere subsidiară administratorul debitorului SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole în vederea stingerii creanțelor validate, conform tabelului creanțelor, dintre care: BC „FinComBank” SA creanța în sumă de 6071642,63 lei, IFS pe r-nul Rîșcani – creanța în sumă de 2122518,74 lei, Casa Națională de Asigurări Sociale – creanța în sumă de 7515,46 lei și SRL „Beșleaga-Lux” – creanța în sumă de 5105300 lei.

La 18 august 2016, Vitalie Manole a declarat recurs nemotivat împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 august 2016 a fost restituită cererea de recurs depusă de Vitalie Manole în temeiul art. 437 alin. (1) lit. e) și f) CPC – recurentul nu a indicat esența, temeiurile recursului și argumentul ilegalității deciziei atacate.

La 30 septembrie 2016, Vitalie Manole a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate, solicitând repunerea recursului în termen, admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și respingerea cererii lichidatorului, Dmitrii Gubceac cu privire la atragerea sa la răspundere subsidiară.

În motivarea recursului a indicat că hotărârea instanței de insolvabilitate este neîntemeiată, deoarece la examinarea pricinii, au fost esențial încălcate normele de drept material și procedural.

Menționează că instanța de insolvabilitate, considerând posibilă atragerea sa la răspundere subsidiară pentru fapta indicată în art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, nu a ținut cont de natura delictuală a răspunderii subsidiare pe o parte și de prevederile art. 14 din Legea insolvabilității, pe de altă parte.

Sușține că la materialele dosarului nu există probe în privința stabilirii exacte a momentului de când au apărut temeiurile de insolvabilitate, care are importanță pentru a fi stabilit corect data expirării celor 30 de zile stipulate la art. 14 din Legea insolvabilității.

Afirmă că nu este de acord cu cele invocate de către instanța de insolvabilitate privind atragerea sa la răspundere subsidiară, deoarece lichidatorul nu a întocmit un

raport conform legii în acest sens, chiar dacă au fost menționate premisele prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. e), h) și g) din Legea insolvenței, nu a fost probat în ce măsură faptele invocate, pentru care s-a dispus atragerea la răspundere subsidiară, au dus la insolvența întreprinderii, nu a fost respectat principiul imparțialității de către instanță și faptele menționate de către instanța de insolvență în hotărâre și considerate a fi stabilite nu și-au găsit confirmare prin careva probe pertinente, utile și concludente.

La 15 noiembrie 2016, lichidatorul SRL „Maviprim-Com”, Dmitrii Gubceac a depus o referință, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cerere de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din actele pricinii se constată că BC „FinComBank” SA a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Maviprim-Com”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 08 februarie 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de BC „FinComBank” SA privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Maviprim-Com”, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Ciobanu Daniela”.

Ulterior, prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2012 a fost admisă cererea introductivă depusă de BC „FinComBank” SA și a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Maviprim-Com”, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvență, ÎI „Ciobanu Dorin”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 octombrie 2013 a fost dispusă continuarea procedurii de insolvență a SRL „Maviprim Com”, cu intrarea în faliment și dizolvarea debitorului SRL „Maviprim Com” și a fost desemnat în calitate de lichidator al SRL „Maviprim Com”, ÎI „Ciobanu Dorin”, iar prin încheierea Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2014 ÎI „Ciobanu Dorin” a demisionat din funcția de lichidator al debitorului SRL „Maviprim Com” și a fost desemnat în calitate de lichidator ÎI „Gubceac Dmitrii”.

La 29 mai 2015, lichidatorului SRL „Maviprim-Com”, ÎI „Gubceac Dmitrii” a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Maviprim-Com”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2016 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Maviprim-Com”, Dmitrii Gubceac cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Maviprim-Com” și a fost atras la răspundere subsidiară administratorul debitorului SRL „Maviprim-Com”, Vitalie Manole în vederea stingerii creanțelor validate, conform tabelului creanțelor, dintre care: BC „FinComBank” SA creanța în sumă de 6071642,63 lei, IFS pe r-nul Rîșcani – creanța în sumă de 2122518,74 lei, Casa Națională de Asigurări Sociale –

creanța în sumă de 7515,46 lei și SRL „Beșleaga-Lux” – creanța în sumă de 5105300 lei.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz, având în vedere aceste prevederi legale, se constată că hotărârea Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2016, a fost pronunțată în prezența avocatului Anatolie Janu, care este reprezentantul lui Vitalie Manole, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 154 verso-156).

Este cert și faptul că Vitalie Manole, nefiind de acord cu hotărârea instanței de insolvență, la 18 august 2016 a declarat recurs, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 august 2016 a fost restituit în temeiul art. 437 alin. (1) lit. e) și f) CPC, deoarece acesta nu conținea esența, temeiurile și argumentul ilegalității deciziei atacate.

Se mai constată că la 30 septembrie 2016 Vitalie Manole a depus un alt recurs, împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2016, totodată solicitând repunerea lui în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Cu referire la aceste prevederi legale, instanța de recurs reține că, deși recurentul Vitalie Manole a solicitat repunerea în termen a recursului, acesta nu a invocat niciun motiv plauzibil, care ar justifica neîndeplinirea actului de procedură în termen și care ar constitui temei pentru repunerea recursului în termen.

Or, unicul argument al recurentului în sensul că a făcut cunoștință cu hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 numai la 16 septembrie 2016 nu

are relevanță, întrucât se constată că acesta nu a depus diligența necesară pentru a lua cunoștință cu hotărârea instanței de insolvență și a depune recursul în termen.

Mai cu seamă se va menționa că, pe lângă faptul că hotărârea instanței de insolvență a fost pronunțată în prezența reprezentantului recurentului, Curtea de Apel Bălți a trimis la 08 august 2016 în adresa lui Vitalie Manole copia hotărârii judecătorești pentru cunoștință (f. d. 163), care însă a fost remisă în adresa instanței de judecată cu mențiunea că destinatarul este plecat (f. d. 173).

Pe de altă parte, instanța de recurs va reține și faptul că, deși prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 august 2016 recursul depus de Vitalie Manole a fost restituit ca nemotivat, ultimul numai la 07 septembrie 2016 a depus o cerere privind eliberarea hotărârii judecătorești.

Distinct de cele arătate, este cert că Vitalie Manole nu a prezentat probe ce ar dovedi imposibilitatea depunerii cererii de recurs în termen, fapt ce dictează respingerea solicitării recurentului cu privire la repunerea recursului în termenul de declarare, cererea dată fiind una abuzivă.

Ca urmare, se impune și respingerea cererii de recurs ca tardivă, care, de altfel, a fost depusă cu o încălcare excesivă a termenului de declarare.

Pe cale de consecință, instanța de recurs va remarca dispozițiile art. 56 alin. (3) CPC, care indică că participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale, iar în cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

La fel, și prevederile art. 61 alin. (1) CPC stipulează că părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

În conexiunea celor relatate, se va reține că soluția dată este compatibilă cu standardele inserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea lui Vitalie Manole de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Vitalie Manole de repunere în termen a recursului.

Se respinge recursul declarat de Vitalie Manole ca fiind depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu